

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

PROLÍNÁNÍ KULTUR

Barbora Mazínová

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Multimédia

Bakalářská práce

PROLÍNÁNÍ KULTUR

Barbora Mazínová

Vedoucí práce: BcA. Radovan Kodera
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a pouze s použitím uvedených zdrojů.

Plzeň, duben 2014

.....

Barbora Mazínová

Poděkování

Děkuji Radovanu Koderovi za odborné vedení mé bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat rodině a také všem zúčastněným portrétovaným osobám.

OBSAH

1.	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	2
2.	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
2.1.	Inspirace	3
3.	CÍL PRÁCE	6
4.	PROCES PŘÍPRAVY	7
4.1.	Vietnam (Việt Nam)	7
4.2.	Vietnamská menšina v Česku	8
4.3.	České občanství	9
4.4.	SAPA	11
4.5.	Rodiče a partnerství mezi Vietnamci a Čechy.....	11
4.6.	Jazyk	12
4.7.	Pracovní příležitosti.....	12
5.	PROCES TVORBY	13
6.	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	14
7.	POPIS DÍLA.....	15
8.	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	17
9.	SILNÉ STRÁNKY	18
10.	SLABÉ STRÁNKY.....	19
11.	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	20
a)	Knižní a periodická literatura	20
b)	Internetové zdroje	21
12.	RESUMÉ	23
13.	SEZNAM PŘÍLOH.....	24

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

V průběhu svého studia v ateliéru Multimediálního designu, specializace Multimédia jsem se naučila mnoho výtvarných technik. Zpočátku jsme se spíše věnovali grafice (filmové titulky, bannery) a pixilaci složenou z jednotlivých sekvenčních snímků, která nám pomohla volně přejít k videu a filmu. Fotografování je moje dlouholetá záliba, ale když jsem se seznámila s videem, tak mě velmi zaujalo, jak se dá spojit obraz se zvukem, a jak hudba ovlivňuje náladu videa. Proto jsem si právě zvolila obor multimédia., abych měla větší rozsah a volnost vyjádřit se různými technikami. Vyzkoušela jsem si natočit a režírovat hraný film, kde jsem zjistila, jak je pro mne těžké vymyslet zajímavý děj a scénář. Proto jsem si po této zkušenosti raději vybírala za téma nějaký problém, který bych mohla dokumentovat. Nejspíše je na mých záběrech vidět oko fotografa. Doposud jsem si jako výstup mé práce volila raději video, ale vadila mi na něm složitost prezentace oproti tradičnímu vystavení fotografií. Z tohoto důvodu jsem se nyní vrátila raději k fotografii, která se dá zhmotnit a tím lépe prezentovat.

Absolvovala jsem všechny dostupné předměty zaměřené na fotografii a chodila na doprovodné přednášky o fotografování. Naučila jsem se pracovat v ateliéru a využívat k tomu různou techniku. Také jsem se naučila, jak se fotografuje na film a poté celý proces vyvolání snímku. Tato technika mě natolik inspirovala, že jsem ji použila v jedné fotografické sérii v mé bakalářské práci. Přednášky různých slavných fotografů na naší fakultě mě posunuli dál v přemýšlení o fotce. Nejen jak jí provést nejlépe technicky, ale aby fotka měla přínos obsahově. Z přednášek jsem pochopila, že každý fotograf má jiné pojetí, vkus, a že je při tvorbě možné i improvizovat. Proto jsem si řekla, že své téma pojmu i dokumentárně.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Když jsem přemýšlela nad volbou tématu, věděla jsem, že chci fotografovat lidi a zkoumat nějakou subkulturu (etnickou menšinu). Pro mě samotnou je takové téma velkou výzvou, protože jsem si nebyla jistá, zdali dokážu oslovit určité osoby.

Pro moji bakalářskou práci jsem si zvolila téma „Prolínání kultur“. Zaměřila jsem se na vietnamskou kulturu. Jeden z hlavních důvodů byl ten, že mám nejlepší kamarádku Vietnamku. Vyrůstaly jsme odmalička spolu. Tím, že se známe již tak dlouho, mi nepřijde ničím odlišná, i když její původ, kultura a rodiče jsou odjinud. Občas jsem si všimla, že jí rodiče nepouštěli na výlety a byli méně tolerantní než moji. Také si domů nemohla přivést žádného kluka, natož Čecha.

Celé období základní a střední školy jsem pozorovala odlišnosti subkultury mé kamarádky a přemýšlela jsem o nich ve vzájemném vztahu s většinovou kulturou. Zajímavé bylo, že v osobních vztazích mezi mnou a mou kamarádkou, se tento střed kultur neprojevoval konfliktně a postupně se vyvíjel pozitivním směrem.

2.1. Inspirace

Když jsem se zajímala o fotografie, které zaujalo stejné téma, narazila jsem na fotografku Libuši Jarcovjácovou. Ta dlouhodobě dokumentovala romskou a vietnamskou komunitu v Československu a také pražský T-Klub, zaměřený na homosexuální menšinu. Vytvořila fotografický soubor s názvem „Oni / Bratrská spolupráce“,¹² kde vyfotografovala jedny z prvních Vietnamců v Československu, kteří sem přijeli za prací či studiem. Zaujala

---

¹ Příloha 1: Libuše Jarcovjácová: Oni /Bratrská spolupráce / Vietnamští dělníci v Praze 1982 – 1984 / Oni Kamarád Khoa, Praha, 1983

² Příloha 2: Libuše Jarcovjácová: Oni /Bratrská spolupráce / Vietnamští dělníci v Praze 1982 – 1984 / Oni První den v práci, Praha 1983

mě její odpověď na otázku v rozhovoru s Petrem Vilgusem:

Co je pro vás na menšinách tak přitažlivé?

Fascinuje mě osud lidí, kteří jsou znevýhodnění už v momentu, kdy se narodí. Toto předurčení je zároveň trochu romantické a především fotogenické. Rozumím jejich problémům – i já jsem často vybočovala z řady. V prvním ročníku při první hodině na střední škole se profesor zeptal: „Je tu někdo levák?“ Přihlásila jsem se a on mi pověděl: „Kachňa, ty to se mnou budeš mít špatný...“³

Uvědomila jsem si, že mám podobnou sympatii pro znevýhodněné lidi. Už odmalička jsem se snažila jich zastávat. A navíc jsem také levák a to mohu potvrdit, že jsem s tím měla ve škole problémy. Když jsem zjistila, že bude přednášet na naší fakultě, nemohla jsem chybět. Opravdu jsem se přesvědčila, že to je výborná fotografka s jedinečným stylem a přístupem k fotografii.

Další inspirací pro mě byl portrétní projekt Little Hanoi⁴⁵, který zachytil Vietnamce působící v největší české tržnici Sapa. Autoři jsou Štěpánka Stein a Salim Issa. V rozhovoru v časopise FOTO⁶ se zmínili, že na projektu pracovali rok a byl pro ně velmi vyčerpávající. Snímky vytvářeli na výzvu Českého centra v Praze, které v roce 2006 chystalo výstavní projekt Multikultura. Nejprve museli získat povolení k fotografování od vedení tržnice. Poté jim byl přidělen bodyguard, který působil jako tlumočnick. Tamní obyvatelé totiž často neumějí česky a ještě méně chápou, proč by je měl někdo fotografovat mezi krabicemi s oblečením. Hlavní problém však nastal, když měli v polovině práce prezentovat nějaké snímky. Snažili se vybrat pozitivní fotografie, ale pro Vietnamce to nebylo dosti kladné. Mají

³ Libuše Jarcovjáková: Odkud jsem? Z Evropy. *DIGIfoto: největší časopis o digitální fotografii* [online]. Brno: Computer Press Media, 4/2008 [cit. 2014-04-23]. Dostupné z: <http://www.vilgus.cz/index.php?id=detail-clanku&typ=politik&it=67>

⁴ Příloha 3: Štěpánka Stein & Salim Issa / Little Hanoi

⁵ Příloha 4: Štěpánka Stein & Salim Issa / Little Hanoi

⁶ FOTO. Rybalkova 29, 101 00 Praha 10: Springwinter, s. r. o., 2013, 2., č. 8.

názor, že tmavý obraz je špatný, smutný, depresivní, kdežto světlo je radost. Nakonec se fotografů zastal i vietnamský velvyslanec a autorů fotografie obhájil.

Dalším zajímavým souborem od výše uvedených fotografů bylo Národní obrození⁷⁸. V něm zachytili příslušníky vietnamské komunity jako součást české národní historie. Například jako Jana Amose Komenského, Boženu Němcovou nebo Karla Hynka Máchu. Zapojili stylizovaně Vietnamce do našich dějin, protože věří tomu, že třeba za sto let tato komunita skutečně bude součástí učebnic českého dějepisu. Předem si připravili scénáře jednotlivých snímků, ale zjistili, že to není jednoduchý úkol přemluvit dnešní seniory, aby zahráli roli našich historických osobností.⁹

---

⁷ **Příloha 5:** Štěpánka Stein & Salim Issa / Národní obrození - K. H. Mácha

⁸ **Příloha 6:** Štěpánka Stein & Salim Issa / Národní obrození - Božena

⁹ *FOTO*. Rybalkova 29, 101 00 Praha 10: Springwinter, s. r. o., 2013, 2., č. 8.

3. CÍL PRÁCE

Mým hlavní cílem je fotograficky zdokumentovat část jedenapůlté a druhou migrační generaci Vietnamců, kteří se narodili v České republice, nebo se přistěhovali jako malé děti, a které poznamenala česká kultura a země. Zaměřila jsem se především na Vietnamce žijící v Plzni a Praze, což je pro mě známé prostředí.

Nechtěla jsem tvořit podrobné statistiky či analýzy, protože si myslím, že odborných prací na toto téma je již hodně a mnoho ještě bude. Moje ambice jsou pokusit se ukázat pomocí fotografií a dotazníků, že většina Vietnamců se asimilovala do české společnosti.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Nejdříve jsem si začala shromažďovat veškeré informace o Vietnamské komunitě v České republice, abych pochopila jejich mentalitu a věděla na co se při fotografování zaměřit. Po té jsem se snažila kontaktovat lidi, kteří by byli ochotni se nechat fotografovat. Využila jsem pro komunikaci sociální síť Facebook, na které jsem „vytvořila událost“ a popsala cíl a důvod mé práce. Z ohlasů na Facebooku a z jiných kontaktů, jsem se začala domlouvat s lidmi na spolupráci.

Zkoušela jsem různé techniky focení. Od klasické fotografie, až po digitální focení s promítáním projektoru. Když jsem si osvojila techniky fotografování, pustila jsem se do samotné práce.

4.1. Vietnam (Việt Nam)

Vietnamská socialistická republika (Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam) je stát na jihovýchodě Asie, nachází se na poloostrově zadní Indie. Jeho břehy omývá Jihočínské moře. Hlavní město je Hanoj (Ha Noi). Jeho sousedé jsou Kambodža, Čína, Laos. Počet obyvatel přesahuje 90 milionů. Vietnamci tvoří zhruba 80% obyvatelstva, zbylých 20% jsou různá etnika. Hlavním hospodářským produktem je rýže a káva. Jedná se o komunistický stát, který však svým obyvatelům dal volnou ruku v podnikání. Mnozí tedy pracují v soukromém sektoru. Výměnou za tuto „svobodu“ mají zakázáno se jakkoliv vyjadřovat k politice státu. Oficiálním jazykem je vietnamština. Velmi rozšířená je čínština, starší generace mluví francouzsky, s mladší lze komunikovat v angličtině. Jeho rozloha je 329 560 km². Obyvatelé se zde hlásí především k buddhismu, našli bychom tady ale i katolíky, či vyznavače náboženství Hoa Hoa nebo Cao Dai.

4.2. Vietnamská menšina v Česku

Je tvořena jednak občany České republiky hlásícími se k vietnamské národnosti, a jednak občany Vietnamské socialistické republiky majícími v ČR krátkodobý nebo trvalý pobyt.¹⁰ Je početně třetí největší národnostní menšinou v Česku po Slovácích a Ukrajincích.

Příslušníci vietnamské národnosti se začali usazovat na území Česka v době komunistického režimu. V letech 1950 – 1989 migrace probíhala na základě mezistátních dohod o kulturní a vědeckotechnické spolupráci mezi Československem a Vietnamskou demokratickou republikou (později Vietnamskou socialistickou republikou). Vietnamská vláda tím sledovala zlepšení pracovní kvalifikace svých občanů.

V 50. letech minulého století byl Vietnam zemí rozdělenou na dvě části sužované válkou. Státem plánované přesuny studentů a učňů měly primárně sloužit k importu technologie a „know-how“ použitelného při rekonstrukci země. Zároveň se, byť v menší míře, začaly rozvíjet první kulturní kontakty. V rámci mezinárodní pomoci bylo v československých dětských domovech umístěno i několik válečných sirotků.¹¹

Po pádu komunistického režimu v Československu došlo ke zrušení mezistátních dohod. Přesto se mnoho Vietnamců rozhodlo zde zůstat kvůli zdejší výhodnější ekonomické situaci nežli ve Vietnamu. Začali sem ale přijíždět jednotlivci či rodiny na vlastní pěst s cílem vydělat peníze. Rodiče tvrdě pracovali, a tak někdy dávali svoje děti do opatrování českých tet či babiček. Někteří malí Vietnamci v těchto rodinách strávili i několik let a vedle jazyka si osvojili typický způsob života v české rodině včetně stravovacích zvyklostí, trávení volného času, slavení svátků, dodržování

---

¹⁰ Vietnamská menšina v Česku. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-04-20]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Vietnamská_menšina_v_Česku

¹¹ *Současná problematika východoasijských menšin v České republice*. 1. vyd. Editor Ivona Barešová. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010, 126 s. ISBN 978-802-4426-457.

tradic, atd.

Vietnamská komunita bývá popisována jako uzavřená a izolovaná. Tak tomu ale není. Tvrdí to většinou ti, kteří do ní nikdy nepronikli. S Vietnamci se setkávají pouze na tržnicích či v restauracích. Vietnamci se často schází při jakýchkoliv příležitostech oslav, např.: Nový rok, Den matek, atd. Několik takových jejich akcí jsem navštívila. K mému překvapení jsem zjistila, že Češi jsou vítáni a velmi štědře pohoštěni. Nejdříve jsem měla obavy z tak velkého množství lidí, a tím spíš ještě Vietnamců, mezi kterými jsem vyčnívala hlavně svými blond vlasy. Také mě zarazil jejich program večera. Jsou to převážně vystoupení s tancem a zpěvem, kde nezpívají jen talentově nadaní jedinci, ale to nikomu nevadí. Mají prostě rádi Karaoke. Kdo nezažil, nepochopí.

4.3. České občanství

Někteří nazývají sami sebe jako „Banánové děti“ (navrch žluté, uvnitř bílé). Píší o tom na svých webových blogách, kde se snaží ventilovat svoje smíšené pocity. Ze strany českých čtenářů měli vesměs pozitivní reakce. Češi přivítali, že se dozvěděli více o komunitě a o 2. generaci, o které někteří neměli ani ponětí. Naopak početné negativní reakce ze strany Vietnamců, kteří byli šokováni otevřeností článků a přihlášení se k české identitě a kultuře.

Mladí Vietnamci se snaží asimilovat do většinové společnosti stejně tak jako Černoši, Hispánci, či Evropané v Americe. Ale u nás vzhledem k padesátileté železné oponě to nebylo dříve možné. Mnozí z nich hledají své místo, kam by mohli patřit, a nedokáží si představit žít život ve Vietnamu. Na druhou stranu ale ani Česko není společností, která by je zcela přijala. Je tomu spíše naopak. Většina z nich je zde stále po právní

stránce cizinci, a to i přestože Česko je pro řadu z nich de facto rodnou zemí. Stále přetrvává to, že je česká společnost vůči menšinám spíše uzavřená nebo dokonce diskriminující.

Většina mladých Vietnamců (10 – 30 let) má převážně zájem o české občanství. Důvodů je několik. Žijí zde odmalička a ovládají český jazyk lépe než mateřský. Měli by možnost více cestovat a studovat v jiných zemích Evropské unie nebo v Americe. Mohli by jít k volbám. Ale především by se přestali obávat toho, že je můžou kdykoli vyhostit z ČR. Od 1. ledna 2014 platí nový zákon o získávání českého státního občanství. Jednou z výhod tohoto zákona je umožnění tzv. dvojího občanství. Cizinci se již nebudou muset zříct svého dosavadního občanství. Zákon také umožňuje zjednodušenou procedurou získat české občanství druhé generaci migrantů. Jednoduchým prohlášením budou moci získat české občanství ti, kteří zde žijí od 10 let věku.¹² Velký zájem o české občanství ale neznamená, že se tady chtějí všichni Vietnamci usadit.

I Česko stojí na prahu velikého rozhodnutí. Poprvé ve své historii totiž zažívá moment, kdy jedenapůltá a druhá generace imigrantů dosahuje dospělosti a chce být plnohodnotnou součástí české společnosti. Chce být přijata a mít takové příležitosti jako jejich vrstevníci z řad majority.¹³ Můžeme o nich stále častěji slyšet či číst v médiích. Politik Karel Schwarzenberg, který se účastnil večera volby vietnamské Miss v ČR v televizním přenosu prohlásil: „*Vietnamci se celkem u nás osvědčili. Jsou velice pilní. Nejlepší studenti u nás jsou také často Vietnamci. Prostě máme z nich radost*“.¹⁴

---

¹² NÁVRH NOVÉHO ZÁKONA O STÁTNÍM OBČANSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY. In: *Poradna pro občanství, občanská a lidská práva* [online]. [cit. 2014-04-21]. Dostupné z: <http://cizinci.poradna-prava.cz/novy-zakon-o-statnim-obcanstvi.html>

¹³ KUŠNIRÁKOVÁ, Tereza. Čeští Vietnamci, nebo Vietnamští Češi?. *Slovo - bulletin pro cizince a o cizincích* [online]. březen 2013, roč. 10, č. 1 [cit. 2014-04-20]. Dostupné z: <http://web.natur.cuni.cz/ksgrrsek/geomigrace/?q=cs/node/142>

¹⁴ <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1178166846zpravvy/211411011000129/titulky/#t=3m57s> (31-01-2011)

4.4. SAPA

Lidově se nazývá Malá Hanoj, Pražská Hanoj či Malý Saigon. Sapa je vietnamské velkoobchodní centrum a tržnice, označované za město ve městě, působící od přelomu let 1999 a 2000 v areálu bývalého písnického masokombinátu a libušské drůbežárny v Praze¹⁵. V areálu najdete školu, školku, jazykové centrum, školu bojových umění, lékaře, buddhistický chrám, redakce vietnamských časopisů, pobočky pojišťoven, pobočku DHL, právníky, restaurace a bistra, kulturní sály, řadu firem, vietnamských i českých, a samozřejmě řadu obchodů a velkoobchodů se zbožím všeho druhu.¹⁶

4.5. Rodiče a partnerství mezi Vietnamci a Čechy

Vietnamští rodiče mají na svoje děti velké nároky, proto musí hodně studovat. Randění nepodporují a už vůbec ne s Čechy. Někteří jim dokonce zakazují mít vztah s Čechem nebo Češkou, takže většina mladých Vietnamců takový vztah před svými rodiči tají. Možná je to tím, že toho moc nevědí o České republice a kultuře, a mají k nám určité předsudky. Možná také tím, že by se nemohli domluvit s českým partnerem, na kterého kladou vysoké nároky stejně jako na své potomky. Jakýkoliv odpor vůči rodičům nepřipadá v úvahu. U Vietnamců je známé, že velmi ctí své rodiče. Ve vietnamské společnosti totiž žena připadá po svatbě do rodiny muže, musí tedy dobře vybírat, koho si do své rodiny vezmou. Většinou se bojí odlišné mentality a kultury. Ale když zjistí, že je český partner slušný a snaží se respektovat jejich zvyky a rodinu, dokáží ho přijmout mezi sebe. Chce to ale dostatek času. Myslím si, že většina vietnamské mládeže se již

---

¹⁵ Sapa. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001-, 17. 2. 2014 [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/TTM_Sapa#cite_note-1

¹⁶ SAPA PRAHA: obchodní a kulturní centrum. *Sapa-praha* [online]. 2013 [cit. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.sapa-praha.cz>

nechce natrvalo vrátit do Vietnamu, a proto si mohou najít českého partnera, který ale musí plnit stejné požadavky jako ten vietnamský.

4.6. Jazyk

Mladí Vietnamci, kteří se zde narodili nebo se přistěhovali v už útlém věku, vietnamsky sice jakž takž umí, ale raději se baví, i mezi sebou, česky. Čeština je pro ně přirozená. Vietnamsky mluví jen, když musí číst. Psát vietnamsky už často skoro neumí.¹⁷

4.7. Pracovní příležitosti

Česká společnost ještě není dost připravená na to potkávat vysoce kvalifikované Vietnamce na svých pracovištích. Většina lidí si všimla, že jsou Vietnamci pracovití, ale dokáží si je představit pouze na tržnicích či ve večerkách. Proto mladší generace ztrácí víru ve význam vzdělání, kterou jim vštěpovali rodiče již od malička. Mladí Vietnamci většinou najdou uplatnění jako telefonní operátoři pro banky nebo firmy s výraznou vietnamskou klientelou. Nicméně tyto pozice nejsou dobře placeny. Proto se některým více vyplatí pokračovat v rodinném byznysu, nebo si hledat práci za hranicemi České republiky.

---

¹⁷ Vztah s Vietnamcem. In: *Asianstyle* [online]. 25.02.2014 [cit. 2014-04-20]. Dostupné z: <http://www.asianstyle.cz/kultura/11985-vztah-s-vietnamcem>

5. PROCES TVORBY

Snažila jsem se nasbírat co nejvíce fotografického materiálu pro mé 3 série. Zpočátku jsem přemýšlela na jakou skupinu Vietnamců se mám zaměřit. Převážně jsem si vybírala tzv. „Banánové děti“, protože se s nimi setkávám často. Ale abych nefotografovala jen portréty mladých, musela jsem vycházet z celé komunity. Zúčastnila jsem se proto mnoha událostí, kde se prezentovala vietnamská kultura, nebo samotných oslav Vietnamců. Snažila jsem se nefotografovat jen ty, kteří vystupují, ale spíše se podívat na událost z druhé strany a fotit lidi co se baví. Tím jsem vytvořila jednu sérii fotografií dokumentující vietnamskou komunitu v České republice.

Nežli jsem začala portrétovat mladé Vietnamce, dopisovala jsem si s nimi. Poté jsme se sešli a já jim vysvětlila, o co jde v mé bakalářské práci. Když se jim nápad zamlouval, dohodla jsem s nimi na další spolupráci. Každého jsem fotografovala ve školním ateliéru a v místech, kde se běžně pohybují a cítí se v nich důvěrně.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Pro vytvoření fotografií jsem použila digitální zrcadlovku značky Canon model 650D. S jedním objektivem základního typu zoom EF-S 18–135 mm f/3.5-5.6 IS. Druhý objektiv jsem si vypůjčila s pevným ohniskem, typ EF 50mm f/1,8 II, který má lepší světelnost a lépe se hodí pro fotografování portrétů. Každé místo, kde jsem fotografovala, bylo zcela specifické, a proto jsem musela často reagovat na světelné podmínky.

Sérii portrétů v ateliéru jsem mimo jiné fotografovala na klasický fotoaparát značky Mamiya vypůjčený ze školy. Černobílé filmy jsem použila značky Fomapan, ISO 100 nebo 200.

Při fotografování s projektorem jsem musela mít zhaslá všechna světla. Projektor jsem se snažila umístit co nejvíce zpříma modelu a portrétovanou osobu postavit zcela ke stěně, tak aby za ní nebyl příliš velký stín. Musela jsem použít stativ, protože jsem používala dlouhý čas závěrky. Rozmazání osob jsem se nevyhnula, ale to mi nevádí.

Výsledné fotografie jsem upravovala v programu Adobe Photoshop.

7. POPIS DÍLA

První série se nazývá „Život vietnamské menšiny v ČR“ a sám název napovídá její obsah.¹⁸

V další z mých fotografických sérií jsem si chtěla vyzkoušet fotografovat stylizovaně. Když jsem přemýšlela, jak nejlépe ztvárnit Vietnamce žijící u nás v Čechách, napadlo mě propojit lidi a krajinu. Fotografovala jsem portréty, přes které jsem projektorem promítala českou krajinu. Chtěla jsem tím ztvárnit to, co se do každého z nás promítá. A tím je krajina, kde žijeme, i když to nemusí být naše rodná země. Snímky krajiny jsem vyfotografovala, nebo našla v mém archivu fotografií. Fotografované modely se do focení natolik vžili, že sami od sebe začali pózovat v souladu s krajinou, která se jim promítala na bílé oblečení. Sérii jsem nazvala „Krajina zrcadlící se v nás“¹⁹

Portrét patří k nejčastěji zpracovávaným fotografickým žánrům. Dokáže popsat atmosféru určité chvíle lépe než tisíce slov. Proto jsem se rozhodla zaznamenat černobíle portréty Vietnamců v ateliéru na klasický černobílý film.²⁰ Udělala jsem každému z mých portrétovaných osob vlastní medailonek, který obsahuje vyplněný dotazník, černobíle portrétní fotografie a k tomu sérii fotografií, které mapují jejich život. Zachytila jsem je v prostředí, které je pro ně přirozené. Např. v práci, doma, s kamarády, nebo při jejich koníčku a zálibách.²¹ Tím jsem chtěla ukázat, že se začlenili mezi nás, Čechy. Sérii jsem pojmenovala „Banánové děti“.

---

¹⁸ Příloha 7: Ukázka fotografií ze série: „Život vietnamské menšiny v ČR“

¹⁹ Příloha 8: Ukázka fotografií ze série: „Krajina zrcadlící se v nás“

²⁰ Příloha 9: Ukázka černobílých fotografií z osobního medailonku: „Banánové děti“

²¹ Příloha 10: Ukázka fotografií z osobního medailonku: „Banánové děti“

Dotazník:

- 1) Jméno
- 2) Věk
- 3) Odkud pocházíš?
- 4) Kde bydlíš?
- 5) Jak dlouho žiješ již v ČR?
- 6) Jakou zemi považuješ za svůj domov?
- 7) V současné době jsi student/pracující?
- 8) Jaká je tvá vysněná práce?
- 9) Byl/a jsi už někdy ve Vietnamu?
- 10) Uvažuješ o návratu do Vietnamu, nebo chceš zůstat v ČR?
- 11) Plánují se tvoji rodiče vrátit do Vietnamu?
- 12) Co děláš ve svém volném čase?
- 13) Vnímáš Čechy jako tolerantní národ?
- 14) Slavíte Vánoce stejně jako Češi?
- 15) Cítíš se být více Čechem nebo Vietnamcem?
- 16) Jsi rodiči veden/a k vietnamské kultuře?
- 17) Vadilo by tvým rodičům, kdyby tvůj přítel/tvá přítelkyně nebyl/a Vietnamka/Vietnamec? Jaký na to mají názor?
- 18) Měl/a jsi někdy vztah s Češkou/Čechem? Věděli to tvoji rodiče? Pokud ano, jak na to reagovali?
- 19) Jaké je tvé oblíbené jídlo?
- 20) Máš české občanství? Pokud ne, máš o něj zájem?

V příloze 11 se nacházejí odpovědi od všech respondentů.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Myslím si, že moje práce má největší přínos pro mě a pro lidi, které zajímají sociologické problémy. Naučila jsem se lépe pracovat s lidmi. V souborech fotografií se snažím přinést lidem informace o komunitě Vietnamců a zamyšlení se nad lidmi, kteří tady s námi žijí. Především o mladých jedincích, kteří jsou nám užiteční a patří do našeho sociálního prostředí. Chtěla bych se pokusit odbourat rasistické či jiné předsudky, které jsme si za léta vybudovali. Zbavit se určitého škatulkování, jako Vietnamec rovná se prodavač nebo „mafián“. Uznávám, že se Vietnamská komunita potýká s porušováním zákona. Ale to je více problém starší generace Vietnamců. Bude-li se mladší generace vzdělávat a prolínat mezi nás, je to ta správná cesta, jak se i komunita zbaví problému s porušováním zákona. Proto se zaměřuji na mladou generaci Vietnamců. Svými fotografiemi bych chtěla přiblížit mentalitu vietnamské subkultury, která je většině české populaci neznámá. Situace a postavení „Banánových dětí“ se dynamicky mění a proto moje fotodokumentace mohou posloužit nejen většinové společnosti, ale i samotným Vietnamcům.

Dalším přínosem mé práce jsou dotazníky, které jsem nechala vyplnit portrétovaným Vietnamcům. Odhalují tím svoje nitro a tím nás obohacují.

9. SILNÉ STRÁNKY

Na poslední události, která se konala v Praze v Národní galerii – paláci Kinských, jsem se přesvědčila, že si mě pořadatelé i účastníci pamatují z minulých kulturních akcí. Dostala jsem nové kontakty na mladé Vietnamce. A dokonce za mnou přišel místopředseda svazu Vietnamců v České republice a dal mi svojí vizitku, abych se s ním mohla spojit. Velice mě to potěšilo a povzbudilo v pokračování na bakalářské práci.

Na začátku mé bakalářské práce jsem měla velké obavy, zda se dokážu přiblížit k vietnamské komunitě a dostanu od někoho svolení k portrétování. Ale zvládla jsem to. Čím déle jsem na bakalářské práci pracovala, tím více mě to bavilo. Přijde mi, že jsem teprve na začátku a proto v práci hodlám pokračovat nadále.

10. SLABÉ STRÁNKY

Jedna z mých slabých stránek mé práce je ta, že jsem se bála oslovit lidi. Někdy jsme to raději ani nezkusila. Přišlo mi, jako bych jim rovnou dávala punc odlišnosti. Měla jsem obavy, že se urazí. Postupem času zjišťuji, že nemám co ztratit. A když Vietnamci vidí, že se zajímám o jejich komunitu a zvyky, jsou mi zcela otevření. Nestydí se otevřeně mluvit o choulostivých věcech. Myslím si, že s přibývajícím materiálem se již nebudu bát oslovit kohokoliv. Sám si každý rozhodne, zda se mu nápad zamlouvá, či ne. Proto jsem vděčná těm prvním, kteří mi dali důvěru, aniž by věděli, jak to dopadne.

K slabým stránkám patří menší řada pozorovaných a fotografovaných subjektů, což bych chtěla v budoucnosti napravit.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. DRBOHLAV, Dušan. *Migrace a (i)migranti v Česku: kdo jsme, odkud přicházíme, kam jdeme?*. Vyd. 1. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2010, 207 s. Studie (Sociologické nakladatelství), sv. 66. ISBN 978-807-4190-391.
2. DRBOHLAV, Dušan. *Současná problematika východoasijských menšin v České republice: kdo jsme, odkud přicházíme, kam jdeme?*. 1. vyd. Editor Ivona Barešová. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010, 126 s. Studie (Sociologické nakladatelství), sv. 66. ISBN 978-802-4426-457.
3. DRBOHLAV, Dušan. *Na křižovatce kultur, aneb, Romové, Vietnamci a Číňané mezi námi: kdo jsme, odkud přicházíme, kam jdeme?*. 1. vyd. Editor Ivona Barešová. Praha: NIDM - Národní institut dětí a mládeže, 2010, 21 s. Studie (Sociologické nakladatelství), sv. 66. ISBN 978-80-86784-91-5.
4. MARTÍNKOVÁ, Šárka. *Vietnamská komunita v Praze: kdo jsme, odkud přicházíme, kam jdeme?*. 1. vyd. Editor Ivona Barešová. Praha: Muzeum hlavního města Prahy, 2010, 46 s. Studie (Sociologické nakladatelství), sv. 66. ISBN 978-80-85394-72-6.
5. BODNÁROVÁ, Daniela. *Multi kulti: menšiny v ČR : metodická příručka pro střední školy*. 1. vyd. Editor Ivona Barešová. Olomouc: Agentura rozvojové a humanitární pomoci Olomouckého kraje, c2009, 151 s. Studie (Sociologické nakladatelství), sv. 66. ISBN 978-80-254-5583-8.

6. KOUDELKA, Josef. *Cikáni: menšiny v ČR : metodická příručka pro střední školy*. Vyd. 1. Editor Ivona Barešová. Překlad Tomáš Míka. Praha: Torst, 2011, ca 190 s. Studie (Sociologické nakladatelství), sv. 66. ISBN 978-807-2154-128.
7. *Národnostní menšiny ve fotografii a dokumentech: 3. ročník projektu výstav Národnostní menšiny v umění a dokumentech = Ethnic minorities in photography and documents : 3rd annual exhibition of the ethnic minorities in arts and documents project*. Editor Jaroslav Balvín. Praha: Komise Rady hl. m. Prahy pro oblast národnostních menšin na území hl. m. Prahy, 2002, 24 s. ISBN 80-902-9723-4.
8. BROUČEK, Stanislav. *Český pohled na Vietnamce: (mediální obraz Vietnamu, Vietnamců a vietnamství)*. Praha: Etnologický ústav AV ČR, 2003, 478 s., [8] s. barev. obr. příl. Imigrace, adaptace, majorita, 2. ISBN 80-850-1046-1.
9. ¹ FOTO. Rybalkova 29, 101 00 Praha 10: Springwinter, s. r. o., 2013, 2., č. 8

b) Internetové zdroje

1. Libuše Jarcovjáčková: Odkud jsem? Z Evropy. *DIGIfoto: největší časopis o digitální fotografii* [online]. Brno: Computer Press Media, 4/2008 [cit. 2014-04-23]. Dostupné z: <http://www.vilgus.cz/index.php?id=detail-clanku&typ=politik&it=67>
2. Vietnamská menšina v Česku. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-04-20]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Vietnamská_menšina_v_Česku

3. NÁVRH NOVÉHO ZÁKONA O STÁTNÍM OBČANSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY. In: *Poradna pro občanství, občanská a lidská práva* [online]. [cit. 2014-04-21]. Dostupné z: <http://cizinci.poradna-prava.cz/novy-zakon-o-statnim-obcanstvi.html>
4. <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1178166846zpravy/211411011000129/titulky/#t=3m57s> (31-01-2011)
5. Sapa. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001-, 17. 2. 2014 [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/TTTM_Sapa#cite_note-1
6. SAPA PRAHA: obchodní a kulturní centrum. *Sapa-praha* [online]. 2013 [cit. 2014-04-27]. Dostupné z: <http://www.sapa-praha.cz>
7. Vztah s Vietnamcem. In: *Asianstyle* [online]. 25.02.2014 [cit. 2014-04-20]. Dostupné z: <http://www.asianstyle.cz/kultura/11985-vztah-s-vietnamcem>
8. *Asianstyle* [online]. 2014 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://www.asianstyle.cz/kultura/12375-partnerstvi-mezi-vietnamci-a-cechy-co-na-to-vietnamsti-rodice>
9. *Česká televize: Retro - Černoši a Vietnamci* [online]. 2008 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10176269182-retro/208411000360820>
10. *Klub Hanoi* [online]. [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://www.klubhanoi.cz/index.php>

12. RESUMÉ

In the undergraduate thesis „Blending of Cultures“ I deal with the Vietnamese minority living in the Czech Republic. My primary aim is to photographically document a part of the 1.5 generation and the second immigrant generation of the Vietnamese who were born in the Czech Republic or who moved there as young children and who were affected by the Czech land and the Czech culture. I focused on the Vietnamese living in Pilsen and Prague.

I created 3 photo series. In the first one I document life and cultural events of the Vietnamese minority living in the Czech Republic.

In the second photo series I took photographs of portraits of the Vietnamese on which I reflected the Czech landscape by a projector. I wanted to show what affected each of us, which was the landscape we lived in even though it did not have to necessarily be our native country.

I took the third photo series as the personal medallions of the portrayed individuals which contained a filled in questionnaire, black and white portrait photograph, and a series of photographs tracing their lives. I caught them in ordinary situations e.g. at work, at home, with friends or in their spare time. The aim was to prove that they had integrated with us, Czechs.

In the photo files I try to provide people with information about the community, and to reflect on the people living here with us; mainly on the young individuals who are useful to our nation and belong among us.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Libuše Jarcovjáková: Oni /Bratrská spolupráce / Vietnamští dělníci v Praze
1982 – 1984 / Oni Kamarád Khoa, Praha, 1983

Příloha 2

Libuše Jarcovjáková: Oni /Bratrská spolupráce / Vietnamští dělníci v Praze
1982 – 1984 / Oni První den v práci, Praha 1983

Příloha 3

Štěpánka Stein & Salim Issa / Little Hanoi

Příloha 4

Štěpánka Stein & Salim Issa / Little Hanoi

Příloha 5

Štěpánka Stein & Salim Issa / Národní obrození - K. H. Mácha

Příloha 6

Štěpánka Stein & Salim Issa / Národní obrození - Božena

Příloha 7

Ukázka fotografií ze série: Vietnamská menšina v ČR

Příloha 8

Ukázka fotografií ze série: Krajina zrcadlící se v nás

Příloha 9

Ukázka černobílých fotografií z osobního medailonku Banánových dětí

Příloha 10

Ukázka fotografií z osobního medailonku Banánových dětí

Příloha 11

Dotazníky portrétovaných „Banánových dětí“

Příloha 1

Libuše Jarcovjáčková: Oni /Bratrská spolupráce / Vietnamští dělníci v Praze
1982 – 1984 / Oni Kamarád Khoa, Praha, 1983

22

²² Libuše Jarcovjáčková [online]. 2013 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://www.jarcovjakova.cz/category/cycles/oni-bratrskaspoluprace/>

Příloha 2

Libuše Jarcovjáčková: Oni /Bratrská spolupráce / Vietnamští dělníci v Praze
1982 – 1984 / Oni První den v práci, Praha 1983

23

---

²³ Libuše Jarcovjáčková [online]. 2013 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://www.iarcovjakova.cz/category/cycles/oni-bratrskaspoluprace/>

Příloha 3

Štěpánka Stein & Salim Issa / Little Hanoi

24

---

²⁴ Czechcentre [online]. 2010 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://prague.czechcentres.cz/en/gallery/photo/stepanka-stein-salim-issa-portrait-photographs/>

Příloha 4

Štěpánka Stein & Salim Issa / Little Hanoi

25

²⁵ Earch [online]. 2012 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: <http://www.earch.cz/cs/ceny-czech-grand-design-2008-v-umeleckoprumyslovem-muzeu>

Příloha 5

Štěpánka Stein & Salim Issa / Národní obrození - K. H. Mácha

26

---

²⁶ *IDNES* [online]. 2012 [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/narodni-obrozeni-se-s-vietnamskym-k-h-machou-nekona-fxi-zpr-archiv.aspx?c=A120420_140644_kavarna_chu

Příloha 6

Štěpánka Stein & Salim Issa / Národní obrození - Božena

27

---

²⁷ *Institut tvůrčí fotografie: PFP Slezké univerzity v Opavě* [online]. [cit. 2014-04-29]. Dostupné z: www.itf.cz/index.php?clanek=14

Příloha 7

Ukázka fotografií ze série: Život vietnamské menšiny v ČR

28

Příloha 8

Ukázka fotografií ze série: Krajina zrcadlí se v nás

29

Příloha 9

Ukázka černobílých fotografií z osobního medailonku Banánových dětí

30

Příloha 10

Ukázka fotografií z osobního medailonku Banánových dětí

31

Příloha 11

Dotazníky portrétovaných „Banánových dětí“:

- 1) Nguyen Le Viet Thuong
- 2) 22
- 3) Město Vinh, Vietnam
- 4) V Kadani
- 5) 11 let
- 6) ČR
- 7) Studentka na FDU
- 8) Miluju umění, ale taky chci pomáhat... Ještě nemám jasno....
- 9) Každé 3 - 4 roky -letos letím na prázdniny:)
- 10) Uvažuji o cestování kolem světa
- 11) Ano, určitě!
- 12) Ve své volném čase vymýšlím kreativní kraviny, taky ráda sportuju a hlavně mnoho času strávím s rodinou a přáteli.
- 13) Velmi!
- 14) Ano, vždy na Štědrý večer jezdíme k babičce (česká chůva, hlídala moji sestru od malička a mě od doby, kdy jsem se dostala do Čech. Bereme je jako vlastní rodina) na večeři., rozdáme si dárky, sníme cukroví, díváme se na české pohádky. Miluju Popelku!!!
- 15) Teď jsem přesně půl na půl 11 let ve Vnmu a 11 let v ČR - ale určitě Čechem!:)
- 16) Ano, a babička zas k české takže je to vyrovnané
- 17) „Co se dá dělat..., když ho miluješ, není co řešit “: říká moje mamka, ale samozřejmě je o 95% radši, když bych si našla Vietnamce:D - prej něco jako já
- 18) Měla. Bylo to takhle :„Ehmmmmmm.....!“ :))
- 19) Miluju Pho (tradiční vietnamská polévka), halušky, a špaghety od babičky!:)
- 20) Loni jsem dostala příslib k udělení státního občanství, ale jelikož se zákony změnilly a já se nemusím vzdát vn občans., znovu jsem se o ně zažádala... teď jen čekám na schválení!

- 1) Nguyen Hoang Phuong Anh
- 2) 13
- 3) z Vietnamu
- 4) v Plzni
- 5) už od narození
- 6) i přesto že jsem se narodila tady v Česku, můj domov je pořád Vietnam
- 7) student
- 8) stát se psycholožkou, tlumočnicí, astronautkou
- 9) ano
- 10) zatím nevím, ale určitě se do Vietnamu půjdu podívat
- 11) zatím ne
- 12) chodím ven, absolvuji kroužky
- 13) jak kdy
- 14) ani moc ne
- 15) tak napůl
- 16) malinko ano
- 17) myslím, že nevadilo, kdyby to byl Čech na národnosti nezáleží, spíš jim záleží na tom jaký je a jestli je pro mě dost dobrý
- 18) měla ale jako dětskou lásku, nevěděli o tom
- 19) mám ráda český i vietnamský
- 20) nemám, ano chtěla bych

- 1) Nguyenová Thanh Huong
- 2) 19let
- 3) z Vietnamu
- 4) v Plzni
- 5) od narození
- 6) Českou republiku
- 7) student
- 8) vysněná práce?_ profesionální tanečnice
- 9) 3x jsem byla ve VN
- 10) ani jedno _chci odcestovat někam do zahraničí
- 11) ano, plánují
- 12) tancuju, chodím běhat nebo koukám na různé seriály
- 13) jako obecně celý národ mi nepřijde, že je tolerantní, ale přijde mi to spíš půl na půl
- 14) slavíme, ale nejspíš nemáme stejné zvyky o Vánocích jako Češi
- 15) píše vietnamkou
- 16) ano jsem, ale není to tak ortodoxní
- 17) nevadilo by jim to, museli by vědět, že je to hodnej, pracující, ambiciózní člověk, který by se dokázal v budoucnu postarat o rodinu;)
- 18) ne měla jsem nikdy vztah s Čechem
- 19) vietnamské - bun tra
- 20) mám české i vietnamské občanství

- 1) Eva Šauerová
- 2) 27 let
- 3) Z Plzně
- 4) V Plzni
- 5) od narození
- 6) ČR
- 7) Pracující
- 8) Ta kterou dělám, práce s lidmi, činorodá
- 9) Ne
- 10) rozhodně ČR
- 11) Otec tam je natrvalo už několik let
- 12) Fakt to tam mám napsat? Starám se o své děti, psa, sportuju, čtu a trávím čas se svými přáteli.
- 13) Myslím, že má generace už v sobě toleranci má.
- 14) jasně, jsem Češka
- 15) čechem
- 16) trochu v dětství, jinak rozhodně ne.
- 17) Určitě nevadilo.
- 18) ano, reagovali kladně. Mám velmi tolerantní rodinu.
- 19) maso na všechny způsoby
- 20) Ano, mám.

- 1) Nguyen Hoang Phuong Thuy
- 2) 22 let
- 3) VIETNAM
- 4) v Plzni
- 5) od 5 let
- 6) obě země
- 7) pracující
- 8) asistentka, sekretářka, administrativa
- 9) ANO
- 10) chci zůstat v ČR
- 11) ano
- 12) setkání s přáteli, čas s přítelem
- 13) ano ale pár procent jsou hrozní
- 14) ano
- 15) spíše více Čechem, ale furt jsem banánové dítě
- 16) ano
- 17) už ne
- 18) ano mám
- 19) závitky, pho, halušky, vše co je maso
- 20) ano mám

- 1) Thuy Linh Mai
- 2) Věk 27
- 3) Z Vietnamu
- 4) v Praze
- 5) 22let
- 6) Zatím nevím
- 7) Student
- 8) Mít dlouhodobou práci třeba v reklamním studiu, nebo mít malou agenturu
- 9) Hodně krát
- 10) Zatím nevím, záleží na situaci
- 11) Již tam jsou a žijí tam už od svých 17let
- 12) Všechno možný, pracuju na zahradě, chodím do lesa na houby, běhám, maluju a nyní moje oblíbená činnost jsou hospody (to tam nemusíš dávat)
- 13) Moc ne
- 14) Ano
- 15) Asi obojím, je to těžké definovat
- 16) Ano, od malinka
- 17) Ano, tátovi. Myslí si, že bych přišla o své kořeny a už se nikdy nevrátila do Vietnamu. Nenaučila své děti vietnamský jazyk a nečila kulturu ani náboženství.
- 18) Ano, nyní první vztah a jsme spolu 5let, táta o tom asi dva roky nevěděl, teď spolu nemluvíme
- 19) Rýže a těstoviny, mám ráda vlastně všechno
- 20) Nemám a mám zájem

- 1) Long (Roman) Nguyen The
- 2) 17
- 3) Plzeň (pokud myslíš to, kde jsem se narodil)
- 4) v Plzni
- 5) od narození
- 6) Doma se cítím být asi tady v České republice
- 7) student SSUPŠ Zámeček Plzeň – Fotografie a multimediální tvorba
- 8) Vysněná práce je být fotograf pro módní magazíny či časopisy, případně fotograf celebrit, nicméně práci maséra nebo fyzioterapeuta bych se také nebránil.
- 9) Ano už několikrát
- 10) O Vietnamu jako své zemi jsem přemýšlel, ale necítím se tam svůj (což je paradox). Vietnam je krásná země, avšak mentalita místních lidí je jiná, než tady v Evropě.
- 11) Se mnou o tom ještě vážně nediskutovali, ale kdo ví...
- 12) Fotím portréty, tancuji, poflakuju se venku
- 13) Jak v jakých věcích. Ohledně rasové stránky jsem zatím nezaznamenal větší problémy.
- 14) Ne. Umělý stromeček, dárky, šampaňské, (dřív) české pohádky
- 15) Vietnamcem jsem a budu, ale mentálně jsem spíš Čech.
- 16) Do jisté míry. Snaží se, ale já sem dosti netvárný.
- 17) Mámě asi jo, vždycky říká, ať si neberu českou holku. Táta se k tomu nijak extra nevyjadřuje, takže nevím. Podle mě by to ale nebylo nic, co by se nedalo překousnout.
- 18) Ne.
- 19) Jedno si fakt vybrat nemůžu takže: Bun cha, Pho, Nem, svíčková, bramboráky, smažák, špagety carbonara, pizza
- 20) Ne. Ano.